

[Statsministeren]

Poul Schlüter var lidt bedrøvet også i stemmeføringen, da han stærkt beklagede, at der desværre for tiden – altså dengang – var visse uoverensstemmelser imellem Landsorganisationen og socialdemokratiet. Nu er der altså et godt forhold imellem socialdemokratiet og LO, og så er det også noget så forfærdeligt, og så siger man fra hr. Poul Schlüters side, at nu er det LO, der bestemmer. Således forholder det sig ikke, men der er tale om at lægge vægt på, hvad Landsorganisationen og fagbevægelsen siger, og have et tillidsfuldt samarbejde til denne organisation og til lønmodtagernes organisationer i det hele taget.

Jeg vil også gøre endnu en lille bemærkning til hr. Poul Schlüter. Hr. Poul Schlüter citerede en overskrift i Berlingske Tidende, hvor der stod, at Anker Jørgensen bøjer sig for venstre. Det kunne hr. Poul Schlüter ikke lide at der stod. Der skulle åbenbart have stået omvendt, så havde det passet bedre i hr. Poul Schlüters politiske kram. Men jeg forstår, at hr. Poul Schlüter nu har talt med Berlingske Tidende, og at man nu nok retter sig efter de konservatives ønsker, for hvad er ellers meningen med at komme ind på den slags bemærkninger? Der var i hvert fald flere bemærkninger, der tydede på, at hr. Poul Schlüter var lidt utilfreds med bladet, men at det nok blev rettet op igen nu.

Men ellers vil jeg sige, at den kritik, der har lydt, egentlig har været særdeles mild og for det meste vedkommende også meget saglig. Hr. Erhard Jakobsen sagde, at det må indrømmes, at det er svært at holde sammen især på den tunge del af det, vi kalder arbejdsmarkedet. Hr. Erhard Jakobsen sagde også, at han ikke ville rette nogen voldsom kritik, og at han beklagede, at den procentvise dyrtidsregulering for de offentligt ansatte var afskaffet, men måtte erkende, at han selv havde været med til at afskaffe den. Hr. Erhard Jakobsen sagde endvidere, at det er meget svært at dele sol og vind lige. Se, sådanne formildende omstændigheder i kritik lægger jeg i hvert fald megen vægt på. Tænk, hvis det så også kunne resultere i, at centrumdemokraterne bestemte sig til at stemme for dette, der jo egentlig er ganske fornuftigt, selv om vi så måtte være uenige på enkelte punkter.

Jeg kunne sige næsten det samme til hr. Ole Vig Jensen. Hr. Ole Vig Jensen sagde, at han kritiserede med ulyst, og det fik jeg også

fornemmelsen af. Jeg tror egentlig, det havde klædt hr. Ole Vig Jensen bedre mere direkte og positivt at gå ind i en forklaring og et forsvaret af dette, der nu er lagt på bordet, så kunne man måske have været kritisk på andre punkter, men altså, man gik den anden vej, og så kritiserede man med ulyst.

Hr. Ole Vig Jensen sagde, han var enig i det grundlæggende, men det var lidt for kort-sigtet: der manglede medejendomsret, der manglede skattereformer, der manglede en indsats over for de stigende priser på jord og fast ejendom. Jeg behøver ikke kommentere disse ting. Hr. Ole Vig Jensen kender jo situationen omkring medejendomsretsproblemerne, og det samme gælder skattereform og jordpriser, men vi får vel en mulighed for senere, når disse ting bliver absolut aktuelle, at få dem taget op og så få også støtte fra hr. Ole Vig Jensens side.

Hr. Ole Vig Jensen sagde videre, at regeringen havde afvist de offentliges krav, men at de radikale dog ikke kunne anvise betydelige midler. Igen en meget saglig argumentation, som jeg har respekt for. Endelig bemærkede hr. Ole Vig Jensen, at der jo også var forbedringer til de lavtlønnede i det forslag, der var lagt frem.

Jeg ville gerne slutte med at sige tak for disse positive bemærkninger sagt af ordførere, som alligevel konkluderede negativt, nemlig at de formentlig ikke vil stemme for forslaget.

Jeg vil imidlertid slutte med hr. Ib Nør-lund. Hr. Ib Nør-lund har stillet mig det spørgsmål, om vi har fået en ny regering. Gud ved, hvor hr. Ib Nør-lund mon har det spørgsmål fra? Hr. Ib Nør-lund spurgte også, om regeringen følger sig fornyet, og om regeringen har undergået en metamorfose. Det må jeg sige nej til. Det er den samme regering. Når hr. Ib Nør-lund spørger, om vi har undergået en fornyelse, må jeg sige: nej, det har vi ikke, men det har hr. Ib Nør-lund jo heller ikke; det er næsten helt umuligt for hr. Ib Nør-lund at undergå nogen forandring. Det ville egentlig klæde hr. Ib Nør-lund godt, hvis han bare en gang imellem kunne anlægge lidt andre og lidt mindre – ja, lad os hellere kalde det stalinistiske – fastlåste holdninger end dem, han hidtil har gjort.

Regeringen har altså ikke undergået nogen forandring. Der er jo et gammelt ord, der siger, at moren har gjort sin pligt, moren kan